

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4274. Plen.

Cerculariu

cătră tôte oficiile protopresbiterale din archidiececa Transilvaniei.

Sinodul archidiececan în ședința sa dela 11/23 Maiu a. c. sub Nr. 123 a adus conclud de acel cuprins: că numai acele proteste date contra alegerei deputaților sinodali respective a scrutiniei de deputați sinodali, se pot considera, cari au intrat la presidiul sinodului în termin de 15 zile, computate dela ziua scrutiniei.

Acest conclud sinodal este a se publica sinoadelor parohiale spre cunoscință.

Sibiu, 5 Septembrie, 1888.

Consistoriul archidiececan:

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Nicanor Frateșiu m. p.,
secretariu.

Sibiu, 16 Novembre.

Quid quid agis, prudenter age et respice finem!

Aceste vorbe, scoase din practica vieții, ne vin în minte, sub impresiunea evenimentelor din urmă, ce s'au succedat în dieta țerei și în capitală.

Deputatul Cisnădiei, Steinacker, a avut curagiu a accentua, că guvernul și parlamentul nu respectează drepturile naționalităților; președintele l'a chemat la ordine, ear premierul Tisza prin iscusința-i caracteristică, i-a ținut o aspră dojană.

Nu ne-a surprins nici decât mărturisirea deputatului Steinacker, pentru că a fost un eflux legitim al situației. Nu ne-a surprins nici dojana dlui Tisza, căci astfel de lucruri s'au mai repetat în camera dietei ungare și noi ne am obicinuit a auđi dojenindu-se particulari și chiar naționalități întregi pentru atitudinea lor, când caută a-și apăra și susține drepturile de o egală îndreptărire. Ceea-ce ne-a surprins însă, e rezultatul atât de imediat și cu totul tot neasteptat, după cele petrecute numai cu o ȝi mai înainte.

Nu vom căuta, dacă a fost la loc, ca tocmai la desbaterea proiectului pentru regale un deputat sas să suleveze cestiunea naționalităților, un lucru pe care îl desaproabă și organul săsesc din loc, și nici aceea, dacă obiectiv a fost răspunsul prim ministrului Tisza.

Cunoscut fiind rezultatul, constatăm un lucru: dl Tisza, guvernul maghiar, majoritatea parlamentară și cu ea întreg aparatul șovinistic, a sârbătorit un triumf, ca puține altele.

Luăm act despre acestea cu atât mai vârtos, cu cât ne sunt cunoscute referințele sasilor și atitudinea lor față de guvernul din Budapesta, lucruri, cari frații sasi căutau să le mistifice înaintea opiniunii publice, dar acum încetul pe încetul încep a se limpezi tot mai tare, fie în folosul, ori în detrimentul politicii lor.

Căci ce a ȝis dl ministru Tisza în răspunsul seu: a regretat, că un popor atât de bun, precum e poporul săsesc, are conducători atât de nenorociți; a mărturisit, că va face să dispară *profesii falși*, și ca să dea mai multă tărie vorbelor sale, a atins o coarda tare simțitoare pentru sasi, amenințând-ui cu monopolizarea regalelor în fundul regiu fără despăgubire.

Nu avem lipsă să acuzăm pe dl Steinacker pentru ținuta sa, nici să-l numim de un politic nenorocos, ci vorbim în genere despre toți aceia, cari una spun și alta fac spre a înșela opiniunea publică, și mai mult, spre a da vrășmașului arme și a i procura zile de bucurie.

Ce a făcut dl Steinacker după importanțele sale mărturisiri? O telegramă din Budapesta ne împărtășește, că în ședința plenară a camerei de comerț, deputatul, care cu atâta foc și rezoluție se suia pe tribuna camerei pentru apărarea dreptului naționalităților, umilit pentru a nu-și perde postul de secretariu, a desavuat însuși tot ceea ce a ȝis, a recunoscut, că dojana prim ministrului a fost meritată și a *promis solemn*, că se va face servitoriul ideii de stat maghiar și nu va mai întreprinde nimic contra maghiarismului!

Nu vom cerceta după conștiința deputatului și nici nu ne vom atinge cât de puțin de caracterul seu bărbătesc, ca nu cum va să prevenim foilor naționale săsesci. Ne întrebăm însă, cum se potrivește toate acestea cu declarațiunile făcute cu o ȝi mai înainte în „Pester Lloyd”, în care deputatul Cisnădiei a susținut contra unei preținse corespondențe sibiene, că știe, că vederile dânsului exprimate în dietă sunt și ale alegătorilor, cari l'au trimis să le apere interesele, și cum rămâne acum cu voința și încrederea alegătorilor?

Ce va mai urma în privința ținutei politice a fraților sasi în viitoriu vom vedea, dar ținuta dlui Steinacker, trebuie să o spunem, ne dă și mai puțină încredere ca și care o am avut până acum. Curagiosul se teme după furtună, *prudential* o prevede!

Revista politică.

Desbaterea asupra proiectului de lege pentru răscumpărarea regaliilor a dat ansă la violente perturbări; ear presa, ca în totdeauna, s'a grăbit și acum ale face comentarii. Eduard Steinacker, deputatul cercului electoral al Cisnădiei, reflectând la vorbirea deputatului Busbach, carele pledând în interesul orașelor municipale, a ȝis, că misiunea Ungariei este în prima linie maghiarizarea, și aceasta se poate mai ușor realiza cu ajutoriul orașelor. La aceasta dep. Steinacker a apostrofat guvernul și parlamentul, că nu țin cont de drepturile naționalităților și că astfel nu se măsură tuturor fiilor patriei cu aceeași măsură. Spre ilustrare, deputatul săsesc vorbește de curtea cu jurați din Budapesta, care a condamnat pe un român, deoarece a mărturisit adevărul; că rasa maghiară, și pune interesele sale mai presus decât interesele statului. Aceste enunțări a făcut pe președintele dietei să cheme la ordine vorbitorii și să rostească, că pe rotogolul pământului țeară mai liberală ca și Ungaria nu este, unde națiunile pot să se desvolte în tignă. Steinacker însă cu tot persiflagiu, a reflectat și președintelui și deputatului Busbach, susținându-și cu toată tăria afirmațiunile.

Remarcabile însă rămân enunțăriunile premiului Tisza în aceasta cestiune, căci în ele se oglindează adevărata intențiune a domnilor dela putere. Premierul a imputat deputatului, că astfel știe multămi pentru folosul, ce-l trag sasi pentru despăgubirea regalelor, căci pe fundul regiu n'a existat nici când regali și statul pute să le monopolizeze fără nici o răscumpărare. Sasi sunt un popor cu calități bune și regretă, că acest neam, care își vede de datorințele sale cătră patrie, se prezentă ca un factor contrariu al statului ungar. Speră, că vor trece aceste timpuri și vor veni altele, în cari nu se vor mai da creșemânt profesilor mincinoși.

Nu mai incăpe îndoeală, că vorbele ministrului au întimpinat aprobările generale, din negrul șovinism și acum presa maghiară, de tot coloritul politic îi ridică ministrului laude și apostrofează aspru pe deputatul, carele a îndrăsnit să-și ridice vocea pentru drepturile națiunilor conlocuitoare. Un lucru rămâne însă neexplicabil. Deputatul național săsesc se pare a fi provocat și în cercurile naționale săsesci o impresiune nefavorabilă. Aceasta se accentuează cu atât mai vârtos, cu cât în timpul din

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoriă.

Tagebuch

über die bischöflichen Berathungen in Wien.

(Urmare).

21. Sitzung von 25-ten December. Die Berathung über die Organisation der Konsistorien wurde wieder aufgenommen. Der Patriarch und der Bukovinaer Bischof waren abwesend. Dieser Gegenstand rief sehr interessante Debatten hervor, besonders über die Grundideen, von denen die Organisation der Konsistorien ausgehen soll. Am Schlusse der Berathung wurde dem Karlstädter aufgetragen, sein Elaborat nach den eben entwickelten Ansichten der bischöflichen Versammlung umzuarbeiten.

22. Sitzung am 30-ten December. Nachdem wiederum über die Organisation der Konsistorien consultirt wurde, fing der Karlstädter Bischof an sein umgearbeitetes Elaborat vorzulesen, wurde aber im Lesen durch die vielen dagegen gemachten Einwendungen unterbrochen, worauf die Versammlung wiederum unverrichteter Sache aus einander ging.

23. Sitzung am 2-ten Jänner 1851. Der Bukovinaer Bischof, dessen Elaborat hätte vorgenommen, werden sollen, war abwesend, daher wurde wiederum über das Operat des Karlstädter diskutirt,

was zu vielfaltiger Argumentation pro und contra Anlass gab. Hierauf verlass der Dalmatiner ein von ihm über denselben Gegenstand ausgearbeitetes Elaborat, und empfahl es der Beherzigung der Versammlung. In Betreff dieses Elaborates bemerkte der Karlstädter Bischof, dass es nicht gehörig verfasst wäre, da es nicht nur über die geistliche Gerichtsbarkeit, sondern auch über solche Gegenstände handle, die ausschliesslich zur bischöflichen Amtswirksamkeit gehören, wo gegen er bloss die geistliche Gerichtsbarkeit in der Wirkungskreis der Konsistorien gezogen hat. Auf all dieses stellte der Siebenbürger den Antrag: die Glieder der Versammlung sollten beide Elaborate, jenes des Karlstädter, und das des Dalmatiner Bischofes zu sich nehmen, und durchlesen, und so in der nächsten Sitzung für eins oder das andere ihre Stimmen abgeben. Der Vorsitz aber die Meinungs-Verschiedenheit der Versammlung einsehend, nahm beide Elaborate zu sich mit dem Versprechen, dass er nun betraut mit den Ansichten der Versammlung, aus beiden ein drittes verfassen, und dann der Berathung vorlegen werde. — Nach diesen verlass der Dalmatiner sein zweites Elaborat über die Klerikal-Anstalten, welches jedoch der Patriarch missfällig aufnahm, und dabei bemerkte, dass er den Dalmatiner mit der Ausarbeitung dieser Angelegenheit nicht betraut haben würde, hätte er im vorhinein gewusst, dass derselbe sich gegen das Institut der Seminarien aussprechen werde. Nichts destoweniger blieb der Dalmatiner standhaft bei seinen Ansichten, während

sich die übrigen Bischöfe aus Achtung vor dem Vorsitz, der sich so kategorisch ausgesprochen hatte, und weil die nachmittägliche Zeit vorgertickt war, ein zurückhaltendes Benehmen beobachteten.

24. Von 3-ten Jänner bis 16-ten März ist keine Berathung abgehalten worden, weswegen sich die Bischöfe nothgedrungen sahen, während dieser langen Zeit mehrmahl zum Präsidenten zu gehen, und ihn zur Abhaltung der gemeinschaftlichen Berathungen zu bewegen, der die Bischöfe theils damit, dass er sich mit der Verfassung eines Elaborates beschäftige, welches er dann der gemeinschaftlichen Berathung zu unterlegen gedanke, theils mit der Hoffnung über die Genesung des erkrankten Temeswarer Bischofs Zsvkovits, zu trösten, und somit sich zu rechtfertigen trachtete.

25. Am 18-ten Februar st. vet. Nr. 174 verlies der Praeses ein Circularschreiben an die Bischöfe, wodurch er sie ersuchte, sie möchten ihre Elaborate mit deren Ausarbeitung sie von der Versammlung betraut worden sind, ihm übermitteln, damit er hierüber das Nöthige zu verfügen vermöge.

Dieses Circular-Schreiben war ganz überflüssig da die Bischöfe, ausgenommen den erkrankten Temeswarer Bischof und jenem von Pakratz — ihre Elaborate schon früher in den Sitzungen producirt und verlesen haben. Man kann sich demnach leicht denken, welchen Effect die Circulirung dieses Rundschreibens hervorgerufen hat.

(Va urma.)

urmă scirile despre împăcarea sasilor cu guvernul, cuprindeau tot mai mult teren.

Ministrul președinte Tisza a prezentat dietei un proiect de lege referitoriu la prelungirea provizorie a convenției financiare dintre Ungaria și Croația până la finea anului 1889.

Mesagiul, cu care împăratul german a deschis parlamentul a format obiectul discuțiilor în presă. Foile germane aproape toate constată cu mulțămire nisuițele, ce se fac pentru menținerea păcii și nu prevăd nici un pericol amenințatoriu. Singur ziarul „Post“ dă, că vorbirea de tron nu poate produce o impresie pacinică în fața situației reale, dar atât organul principelui de Bismarck, cât și „Berliner Reichsanzeiger“ se grăbesc a potoli alarma dată de „Post“ și a condamna espunerile ziarului din Cestiune.

În Franța domnesc deocamdată mari tulburări și neînțelegeri. Afacerea deputatului Gyll, care a apostrofat guvernul în mod vehement, deși s'a aplanat, totuși spiritele sunt și mai revoltate contra numitului deputat, carele în o scriere a sa și a permis a apostrofa pe cele mai distinse și înalte persoane din Franța. Presa franceză dă, că deputatul nu trebuia achitat, când a vătămât guvernul, căci prin aceea i s'a dat numai arme în mână.

În Adunarea generală a ligei patriotice Dérou lede a dis: Liga nu voește războiul, dar apărarea națională trebuie asigurată. Franța nu poate căde jertfă vulturului german, dar nici certelor interne. Adunarea a votat și o adresă de felicitare pentru scăparea părechii împărătesci rusesci dela Borki.

În timpul mai din urmă din partea despre Rusia suflă un vânt nu tocmai liniscitoriu. Rusia își adună mereu soldații la granițele sale vestice și dislocările sunt privite cu o îngrijire tot mai acută.

Congresul național bisericesc.

Raport special.

Sedința a XI-a, ținută la 11/23 Octobre, a. c.

(Urmare.)

Tot comisiunea organizatoare raportează asupra raportului consistoriului metropolitan, referitoriu la înființarea unei academii teologice pentru clerul din întreaga metropolie și propune: ca cu privire la înființarea unei academii teologice pentru clerul din întreaga provincie metropolitană după ce s'au ascultat voturile sinoadelor eparchiale din metropolie în acest obiect, conform concludului congresual Nr. 210/1886, fiind cu privire la dispozițiile cuprinse în punctele 4 și 5 ale §-lui 147 din statutul organic, după cari de agendele sinodului episcopesc se ține: „a se consulta asupra institutelor de teologie și pedagogie spre înaintarea scopurilor și a științelor predând în ele,“ apoi „a se consulta asupra calificării, ce se cere dela cei ce se pregătesc spre treapta preoțească și despre aceasta a refera și congresului național-bisericesc, ca cele de lipsă în linia aceasta să se facă cu aprobarea armonică a ierarhiei și a poporului credincios:“ cauza aceasta se înaintează P. S. sinod episcopesc spre a se pronunța asupra ei, rogându-l totodata pe acesta, ca votul său să-l comunice cu procsimul congres național bisericesc.

Dep. V. Mangra, inițiatorul acestei cestiuni prin propunerea sa făcută în congresul din anul 1878 observă, că metropolia ca atare, până acum încă n'a făcut nimic în interesul învățământului fără numai eparchiile, și cu drept cuvânt se poate pretinde ca cu o zi mai înainte să vedem realizat un institut de învățământ metropolitan. Cetește apoi unele părți din motivarea sa făcută în acest obiect la provocarea consistoriului metropolitan, prin cari se îndigitează posibilitatea realizării unei academii teologice; apoi face următoarea propunere: Consistoriul metropolitan se însărcinează, ca la sesiunea procsimă congresuală se presinte măritului congres negreșit și un proiect de spese pentru înființarea academiei teologice.

Presidiul observă, că nime n'ar fi în contra înființării unei academii teologice, numai să dispunem de mijloace.

Punându-se la vot, se primesce propunerea comisiunii.

În fine comisiunea bisericească în legătură cu rezoluțiunea ministrului de război, adresată ca răspuns la reprezentațiunea dată din partea consistoriului metropolitan, conform concludului congresual Nr. 73 din 1886, pentru egala îndreptățire a clerului nostru militar cu clerul militar al altor confesiuni propune, ca consistoriul metropolitan să se însărcineze a se pune în conțelegere cu consistoriul metropolitan din Cernăuți și eventual din Carloviț, ca la timp oportun să se facă împreună pași necesari pentru rezolvirea favorabilă a a acestei cestiuni.

Se primesce.

La ordinea zilei se pune raportul comisiunii esmisă pentru studierea și examinarea cestiunii despărțirii ierarhice de către coreligionarii sârbi, care prin raportorul său A. Hamsea face următorul raport:

Mărit Congres!

Comisiunea esmisă pentru studierea și examinarea stadiului, în carele se află astăzi afacerile avizate prin concludul congresual de sub Nr. 222 din 1868, și respective 94 din 1870 la competența delegațiunii congresuale pentru despărțirea ierarhică de către coreligionarii sârbi, constituindu-se și-a ales de președinte pre deputatul Ioan cav. de Pușcariu, ear de notariu pre subscrisul (A. Hamsea Red. „T. R.“)

Comisiunea astfel constituită pe baza raportului verbal al notariului delegațiunii congresuale Vincentiu Babeș, a constatat următoarele:

La competența delegațiunii congresuale s'a avizat prin concludul susprovocat al congresului din 1868 următoarele agende și respective cauze de controversă:

- fondurile comune administrate în Carloviț precum și cele scolare administrate în Budapesta;
- mănăstirile comune din părțile banatice;
- comunele mestecate încă nedespărțite; în fine
- pretensiunile reședințelor și altor averi foste comune în diecesa Timișoarei și a Verșetului.

2. Delegațiunea congresuală a stăvilit mai întâi o normă de procedere în privința rezolvirii acestor cestiuni, și în considerarea, că întrunirea delegațiunii în forma, cum a fost compusă, era anevoiasă și împreună cu multe spese din cauza despărțirii membrilor a ales din sinul ei o subdelegațiune, constatătoare din membrii: Antoniu Mocsonyi, Georgiu Ioanovicu și Vincențiu Babeș.

3. Activitatea delegațiunii și respective a subdelegațiunii s'a estins mai întâi asupra despărțirii fondurilor comune, carea faptice s'a și efectuit afară de unele puncte de divergențe, remase neresolvite cu ocaziunea despărțirii fondurilor scolastice comune și avizate de guvern pentru rezolvire definitivă la competența congreselor, și respective a congresului național al bisericii române și a congresului național al bisericii sârbesci.

Pe lângă aceasta s'a estins activitatea delegațiunii asupra despărțirii ierarhice din comunele mestecate, carea în urma pertractărilor, ce s'au urmat pe cale amicală prin comisiuni micste și cu aprobarea delegațiunii s'a și efectuit faptice în mai multe comune dintre cele ce s'au însinuat pentru despărțire. Intrevenind însă greutăți pentru continuarea regulării pe cale amicală, și constatându-se necesitatea de a se continua regularea despărțirii ierarhice în comunele micste, rămase încorporate ierarhiei sârbesci, delegațiunea congresuală a cerut dela sinodul eparchial din Arad a se pronunța asupra modului, cum ar fi de a se începe procesele de despărțire ale românilor din comunele micste, aflători sub ierarhia sârbească. Sinodul din Arad cu concursul unei comisiuni juridice, aleasă din sinul său a stăvilit punctele de mănecare la intentarea proceselor în ceea ce privește actoratul, și respective reprezentarea în proces. În urma acestui conclud al comisiunii iuridice din Arad, care conclud a fost comunicat prin delegațiune și diecesei Caransebeșene, s'au intentat la tribunalul delegat din Budapesta procesele românilor din comunele mestecate: Sat-Chinez, Mehala, Ciocova și Pojejena română. Dintre aceste procese trei sunt încă pendente, ear procesul românilor din Sat-Chinez este rezolvit definitiv prin sentința curiei. De asemenea s'au adunat prin delegațiune datele necesare pentru intentarea procesului românilor din comuna micstă Sân Nicolaulmare, și s'a luat măsuri pentru adunarea de asemenea date încă prin alte patru comune.

În fine la congresul sârbesc din 1879 delegațiunea a fost reprezentată prin membrul său Vicențiu Babeș pentru scopul de a se înțelege în privința unui mod de a finaliza în mod estraprocesual toate cestiunile încă pendente, ceea-ce într'atâta a succes, că acel congres a ales o nouă delegațiune și a instruit-o în unele privințe favorabil.

Acesta fiind stadiul, în carele se află astăzi afacerile referitoare la despărțirea ierarhică a românilor de către ierarhia soră sârbească, rămase pendente, și în considerarea, că cestiunea despărțirii ierarhice s'a tractat încă dela început de o afacere a metropoliei ca atare, precum și pentru a pute susține uniformitate în procederea ulterioară, comisiunea își permite a face Măritului Congres următoarea propunere:

4. Instituțiunea delegațiunii ca atare să se susțină și mai departe, însărcinându-se a continua lucrările avizate la competența sa sub presidiul Escelenției Sale, părintelui arhiepiscop și metropolit ca președinte și respective al Preasânției Sale, părintelui episcop al Aradului, ca vicepreședinte; dar spre a pute lucra delegațiunea mai cu înlesnire nu-

mărul ei să se reducă la 5 membrii, alegându de nou pe timp de trei ani din membri aparținători dieceselor direct interesate, a Aradului și a Caransebeșului.

b) Delegațiunea se însărcinează a aduna datele referitoare la cestiunea mănăstirilor precum și a comunelor micste, cari până acuma nu s'au acomodat învoelei de Carloviț, și a pertracta și finaliza aceste cestiuni pe cale amicală, eventual prin proces, mai departe se însărcinează a îngrijii, ca punctele de divergență, rămase pendente în privința fondurilor scolare comune să se rezolvească în mod definitiv, precum și a îngrijii, ca să se reguleze definitiv cestiunea trecerii particularilor dela jurisdicțiunea unei ierarhii naționale la alta;

c) cu adunarea datelor de lipsă pentru intentarea și instruirea proceselor de despărțire în comunele micste, se însărcinează consistoriile eparchiale Arad și Caransebeș. Pre baza datelor adunate delegațiunea va dispune pentru începerea proceselor, cu a căror conducere mai departe se însărcinează consistoriile. În cas însă, când s'ar născă în decursul proceselor o cestiune principială și esențială au de a se pune în conțelegere cu delegațiunea;

d) despre activitatea sa și despre rezultatele obținute delegațiunea congresuală va raporta în scris și în mod esact în fie care an sinoadelor eparchiale concernante, precum și la timpul său congresului; de asemenea va subșterne numitelor corporațiuni rațiociniu despre starea fondului venit a înlesni comunelor efectuarea despărțirii ierarhice de către sârbi;

e) de asemenea vor raporta congresului și eparchiile interesate pe calea consistoriului metropolitan despre procesele intentate și despre rezultatele obținute prin procese;

f) speșele delegațiunii și ale comunelor sêrace în procesele de despărțire se vor acoperi din fondul venit spre scopul acesta la asemnata delegațiunii;

g) în privința retribuirii speselor membrilor delegațiunii se susține dispozițiunea cuprinsă în concludul congresual din 1868 Nr. 222.

Preasânția Sa dl episcop I. Popasu observă, că primesce întru toate raportul comisiunii, ar dori însă să se decidă aici, că pentru comunele sêrace speșele procesuale le poartă fondul venit pentru înlesnirea acestei despărțiri ierarhice.

Dep V. Babeș observă, că aceasta o află de prisos, căci aceasta se înțelege de sine, pentru-că mențiunea fondului e a înlesni pe ori ce cale despărțirea

Dep. Dr. Al. Mocsonyi crede, că s'ar săsatisfacă intențiunea Preasânției Sale, dacă s'ar dă, că comisiunea delegațională se autorisează a asemna speșele procesuale pentru comunele sêrace.

Punându-se la vot se primesce raportul comisiunii întocmai și se aclude la protocol.

Dep. P. Rotariu în legătură cu aceasta face următoarea propunere: Congresul își exprimă recunoscința sa față de membrii delegațiunii și în deosebi față de raportorul ei Vincențiu Babeș, pentru zelul și fatigiul manifestat în activitatea sa.

— Se primesce.

La propunerea dep. Dr. I. Gall congresul dă expresiune de recunoscință și mulțămită zelosului vice-președinte al delegațiunii Preasânției Sale dlui episcop al Aradului Ioan Mețian, ce se primesce cu vii exclamări de „Să trăiască“.

Apoi se alege comisiunea delegațională. (Vezi Nr. 106 T. R.)

Anunțându-se ședința procsimă pe mâne la 9 oare a. m. ședința se încheie la 7 oare d. m.

Situația în Rusia.

Autocratul Rusiei în călătoria sa spre Rusia meridională, când la stațiunea Borki trenul împărătesc s'a resturnat atât de cumplit, în cât din suita împărătească au murit în moment vre-o 14 persoane, ear ceialalți rămăseră vulnerați, încât împăratul însuși își sdrobî piciorul drept, împărăteasa mâna dreaptă și cea stângă, marea duce Georgie și a sdrobot degetele mânilor, ear marea ducea Xenia fû rănită greu la mâni; când de altă parte pe cale oficială este dovedită netrebnicia călei ferate Kurs Charkow Azow, unde în anul trecut s'au aflat la 300 de mii șlipuri putrede, — împăratul Rusiei însuși s'a putut convinge pe deplin despre miseriile administrațiunii rusesci în toate afacerile publice, căci de aceste stări abnormale s'au observat de mult și în afacerile militare, polițiali, judițiali și economice. Se crede, și nu fără drept, că în viața statului rusesc nimica nu este întreg și sănătos, ci cangrena demoralizațiunii au pătuns toate stratele vieții publice de sus până jos.

Intre astfelu de împregiurări, toastul generalului Gurko, a guvernului Poloniei, că armata rusească în 24 de oare este gata a trece granița,

